

- 1) utratę czynnego i biernego prawa wyborczego do Sejmu i rad narodowych,
- 2) zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwowych i w organizacjach społecznych,
- 3) utratę wszystkich lub niektórych orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania.

2. Kary dotyczące utraty praw i zakazów, o których mowa w ust. 1, mogą być orzekane na czas od 2 do 10 lat, z tym że kara, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może być orzekana na stałe.

3. Trybunał Stanu może, z uwagi na szczególne okoliczności sprawy, poprzestać na stwierdzeniu winy oskarżonego.

Art. 20. Za czyny wypełniające znamiona przestęp-

stwa Trybunał Stanu wymierza kary przewidziane w ustawach karnych.

Art. 21. Sejm uchwała regulaminem czynności Trybunału Stanu.

Art. 22. 1. Trybunał Stanu właściwy jest również w sprawach czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile w czasie popełnienia były one zabronione pod groźbą kary. Jeżeli czyn uprzednio popełniony polegał na zawinionym naruszeniu Konstytucji lub innej ustawy, Trybunał Stanu ogranicza się do stwierdzenia dokonanych naruszeń prawa.

2. Pierwszy skład Trybunału Stanu Sejm wybierze w ciągu trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

85

USTAWA

z dnia 26 marca 1982 r.

o ujednoczeniu terminu upływu kadencji rad narodowych stopnia podstawowego i wojewódzkiego.

Art. 1. Ustala się jednolity termin upływu kadencji rad narodowych stopnia podstawowego i wojewódzkiego.

Art. 2. Kadencję rad narodowych stopnia podstawowego wybranych w dniu 5 lutego 1978 r. przedłuża się do dnia upływu kadencji rad narodowych stopnia wojewódzkiego.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 lutego 1982 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

86

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 244 i z 1979 r. Nr 21, poz. 121) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. 1. Podatnikom określonym w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230), zwanej dalej „ustawą”, oraz podatnikom wykonującym działalność w zakresie usług hotelarskich przysługują ulgi inwestycyjne także wtedy, gdy na potrzeby wykonywanej działalności:

- 1) rozbudują lub przeprowadzają remonty budynków bądź ich części albo wybudują, rozbudują lub przeprowadzają remonty innych obiektów budowlanych bądź ich części,

- 2) wybudują na gruncie stanowiącym własność Państwa pawilony przechodzące po określonym czasie na własność Państwa,
  - 3) sfinansują z własnych wkładów budowę pawilonów prowadzoną przez organizację samorządu społeczno-zawodowego,
  - 4) przeprowadzają remonty maszyn lub urządzeń,
  - 5) zakupią lub przeprowadzają remonty samochodów ciężarowych, samochodów dostawczych lub ciągników.
2. Osobom fizycznym i prawnym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, które na podstawie zezwoleń wydanych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej, w trybie określonym odrębnymi przepisami, prowadzą działalność zarobkową w zakresie rzemiosła, przemysłu gastronomicznego i usług hotelarskich, ulgi przysługują także w wypadku, gdy na potrzeby wykonywanej działalności wybudowali budynki na gruncie nie stanowiącym ich własności.

3. Ulgi z tytułu inwestycji określonych w ust. 1 i art. 1 ust. 1 ustawy przysługują również kościelnym jednostkom organizacyjnym i zakonom oraz prowadzonym przez nie przedsiębiorstwom, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1974 r. w sprawie wydawania osobom prawnym nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w celach religijnych (Dz. U. Nr 49, poz. 297).
4. Ulgi z tytułu przeprowadzenia remontu przysługują, jeżeli koszt remontu wynosi co najmniej $\frac{1}{3}$ wartości początkowej budynku, innego obiektu budowlanego, maszyny, urządzenia, samochodu lub ciągnika.
5. Ulgi przysługują również w wypadkach, gdy nakłady inwestycyjne poniesione zostały przez małżonka podatnika lub przez współnika, jeżeli działalność prowadzona jest w formie spółki."
- 2) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Z tytułu budowy budynków mieszkalno-pensjonatowych ulgi inwestycyjne przysługują, jeżeli powierzchnia całkowita budynku nie przekracza 400 m², a na cele mieszkalne właściciela budynku przeznaczona jest nie więcej niż połowa powierzchni użytkowej.”
- 3) w § 3 ust. 2 skreśla się;
- 4) w § 4 pkt 2 liczbę „10.000” zastępuje się liczbą „30.000”;
- 5) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Ulgi inwestycyjne ustala się w wysokości:
1) 50% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 ustawy i w § 1 ust. 1 pkt 1—4,
2) 25% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w § 1 ust. 1 pkt 5.”
- 6) w § 7:
a) w ust. 1 wyrazy: „określone w art. 1 ust. 1 pkt 1
- ustawy i § 1 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami: „budowlane i remontowe”.
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3, wysokość kwot wydatkowanych na inwestycje ustala się według zasad określonych w ust. 1 — proporcjonalnie do udziału podatnika w ogólnej sumie nakładów na budowę pawilonów.”
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Do kwot wydatkowanych na zakup maszyn i urządzeń dolicza się udokumentowane oryginalnymi dowodami wydatki poniesione na ich trwale zainstalowanie.”
- 7) § 8 skreśla się;
- 8) w § 9:
a) ust. 2 skreśla się;
- b) w ust. 5 skreśla się wyrazy: „nie dłużej jednak niż przez pięć lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym została zakończona inwestycja”;
- 9) w § 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do podatników wykonujących działalność w rodzajach rzemiosł: piekarstwo, wędliniarstwo w zakresie wytwarzania wyrobów wędliniarskich, kuchmistrzostwo, wytwarzanie napojów chłodzących oraz przetwórstwo owoców i warzyw.”
- 10) w § 11 ust. 2 wyrazy: „wyszkolona w rzemiośle i samodzielna działalność w zakresie rzemiosła podejmuje po raz pierwszy” zastępuje się wyrazami: „podejmująca po raz pierwszy wykonywanie rzemiosła we własnym imieniu”;
- 11) w § 13 ust. 2 skreśla się;
- 12) § 14a skreśla się;
- 13) § 15 skreśla się.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

87

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1982 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Materialowej.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o utworzeniu urzędu Ministra Gospodarki Materialowej (Dz. U. z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Gospodarki Materialowej należą sprawy:

- 1) organizacji i funkcjonowania systemu zaopatrzenia w surowce i materiały oraz paliwa i energię,
  - 2) efektywnego wykorzystania surowców, materiałów oraz paliw i energii,
  - 3) gospodarowania surowcami wtórnymi, niepełnowartościowymi materiałami i wyrobami oraz zużytymi przedmiotami nadającymi się do regeneracji,
  - 4) gospodarki zapasami surowców i materiałów,
  - 5) tworzenia rezerw państwowych surowców, materiałów, paliw, artykułów konsumpcyjnych i gospodarowania nimi,
  - 6) gospodarki magazynowej i gospodarki opakowaniami,
  - 7) kontroli obrotu, zaopatrzenia i gospodarki surowcami, materiałami, paliwami i energią.
2. W szczególności do zakresu działania Ministra Gospodarki Materialowej należy:
- 1) współdziałać w ustalaniu i realizowaniu kierunków polityki zaopatrzenia materiałowo-technicznego gospodarki narodowej oraz koordynacja handlu zaopatrzeniowego,
  - 2) współdziałać w kształtowaniu instrumentów sprzyjających doskonaleniu systemu zaopatrzenia materiałowego i gospodarowania zapasami surowców i materiałów,